

Protocol inzake schuldenconsolidatie, op 25 november 1957 te Buenos Aires tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Argentinië gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 31 oktober 1958.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 november 1958.

's-Gravenhage, 15 oktober 1958.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de Nederlandse en de Spaanse tekst van het op 25 november 1957 te Buenos Aires tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Argentinië gesloten Protocol inzake schuldenconsolidatie (*Trb.* 1958, 12)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrengte aan te treffen een toelichtende nota bij het genoemde Protocol.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a. i.,
W. DREES.

Toelichtende nota

In de toelichtende nota bij de Nederlands-Argentijnse Handels- en Betalingsovereenkomst, welke op 25 november 1957 te Buenos Aires werd ondertekend, werden de omstandigheden uiteengezet, welke leidden tot een multilateralisatie van het handels- en betalingsverkeer met Argentinië.

In de onderhavige toelichtende nota bij het eveneens op 25 november 1957 te Buenos Aires ondertekende Nederlands-Argentijnse Protocol inzake schuldenconsolidatie zal nader worden ingegaan op de regeling van de Argentijnse schulden in het algemeen en in het bijzonder op de verhouding met Nederland. Een dergelijke regeling was noodzakelijk als uitgangspunt voor een multilateralisatie van het betalingsverkeer.

De beoogde multilateralisatie bracht mede, dat de nog in werking zijnde bilaterale overeenkomsten tussen Argentinië en diverse Europese partners moesten worden beëindigd en dat tevens een regeling van de hieruit ontstane Argentijnse schuldpositie ten aanzien van die landen moest worden geschapen. De liquidatiebepalingen der bilaterale akkoorden konden namelijk niet zonder meer worden overgenomen: eensdeels omdat de beperkte betalingscapaciteit van Argentinië dit voor de totale schuld niet toeliet; anderdeels omdat het schuldenprobleem door de betrokken landen gezien werd als een gezamenlijk probleem, waarvoor een uniforme regeling diende te worden getroffen.

Het is niet eenvoudig geweest, een voor alle betrokken regeringen aanvaardbare oplossing voor het schuldenprobleem te bereiken. De crediteuren streefden uiteraard naar een regeling, waarvan de voorwaarden zo min mogelijk zouden afwijken van de diverse regelingen, waaronder de huidige vorderingen op Argentinië waren ontstaan. Zij waren zich er anderzijds echter van bewust, dat de Argentijnse betalingscapaciteit een afwijking van de oorspronkelijke regelingen noodzakelijk maakte. De debiteur zag zich geplaast voor een totale buitenlandse schuldenlast van circa 500 miljoen dollar, die, indien aan de hiervoor geldende aflossingsregelingen de hand zou worden gehouden, een te zware druk op zijn betalingsbalans zou vormen. Hij heeft aan deze last niet getornd, maar heeft er wel naar gestreefd door een grotere spreiding de jaarlijkse lasten te verlagen.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Daarnaast wenste Argentinië een regeling voor dit schuldencomplex als één geheel, zonder onderscheid naar ontstaan, aard en omvang en voorts uiteraard binnen de grenzen van zijn draagkracht, die, gegeven de achterstand, welke ten tijde van het vorige bewind in het industriële apparaat is ontstaan, mede bepaald wordt door de invoerbehoeften aan kapitaalgoederen.

Uiteindelijk werd in beginsel overeenstemming bereikt over een aflossingsregeling binnen 10 jaar voor de grote crediteurlanden, te weten: de Bondsrepubliek, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk, en binnen 5 jaar voor het Koninkrijk der Nederlanden. De door Argentinië in totaal aan zijn crediteuren te betalen annuïteiten, bestaande uit aflossingen en rente, werden, rekening houdend met de Argentijnse draagkracht, voor 1956 en 1957 in de orde van grootte van 50 miljoen dollar per jaar, voor 1958 en 1959 op 55 miljoen dollar per jaar en voor 1960 en 1961 op 60 miljoen dollar per jaar vastgesteld. Daarna zullen jaarlijks oplopende bedragen worden voldaan. De rente, die op de overheidsschulden zal worden vergoed, werd, nadat aanvankelijk was gedacht aan een gemiddelde rente van 3½ pct. 's jaars, met dien verstande, dat de rente over een periode van 10 jaar zou oplopen van 2 tot 5½ pct. 's jaars, uiteindelijk uniform vastgesteld op 3½ pct. 's jaars.

Deze principes vormden de basis voor de op 25 november 1957 te Buenos Aires ondertekende schuldenovereenkomsten.

Het Nederlands-Argentijnse Protocol inzake schuldenconsolidatie heeft betrekking op een in verhouding tot de totaalschuld van 500 miljoen dollar geringe vordering ad 20,9 miljoen dollar van de Nederlandsche Bank N.V. op de Banco Central de la República Argentina uit hoofde van het handels- en betalingsverkeer met Argentinië, zijnde het debetsaldo op de monetaire rekening, welke werd geopend op grond van de op 6 mei 1954 te Buenos Aires ondertekende Handels- en Betalingsovereenkomst (*Trb.* 1954, 175, en 1958, 10), waarin een manipulatiekrediet van 22 miljoen dollar was voorzien. De achteruitgang in de Argentijnse economie had ertoe geleid, dat het handelsverkeer ook tussen het Koninkrijk en Argentinië een steeds groter tekort voor Argentinië te zien gaf, zodat het manipulatiekrediet door Argentinië vrijwel geheel werd volgetrokken, zijn eigenlijk karakter verloor en tot een permanent krediet dreigde te verworden.

Aangezien voor het Koninkrijk de consolidatieregeling een termijn belooft van 5 jaar en aan de vordering niet langer een liquide deviezenkarakter kan worden toegekend, is het voor de Nederlandsche Bank N.V. niet mogelijk, deze vordering in haar boeken te blijven voeren. Om consolidatie en daarmee een multilateraal handels- en betalingsregime te zamen met de andere landen mogelijk te maken, diende de vordering door de Nederlandse Staat te worden overgenomen. Zij is tevens omgezet in guldens en bedraagt f 79 553 036,94. Uitgaande van 30 juni 1956 als consolidatiedatum, bedragen de jaarlijks door Argentinië af te lossen termijnen per 30 juni 1957 en volgende jaren respectievelijk 15, 15, 20, 25 en 25 pct. van het te consolideren bedrag. De vaststelling van deze percentages houdt rekening met de te Parijs gemaakte afspraak, de druk van de

schuldaflossing zoveel mogelijk naar latere jaren te verplaatsen. Wat de rente betreft, werd tussen de Nederlandse en de Argentijnse delegatie overeenstemming bereikt over een uniform percentage van 3 pct. Dat dit percentage iets lager is dan het voor de overige crediteuren geldende, wordt gerechtvaardigd door de kortere looptijd.

Wat de financiering betreft van de overname van de onderhavige vordering door de Nederlandse Staat, werd met de Nederlandsche Bank N.V. overeengekomen, dat door deze instelling tot een bedrag, gelijk aan de te consolideren vordering, schatkistpromessen zouden worden genomen tegen een disconto van 3 pct. De aflossing van deze promessen zal plaatsvinden in overeenstemming met de jaarlijkse aflossingsverplichting van Argentinië, als voorzien in het Nederlands-Argentijns Schuldenprotocol. Middels voornoemde regeling werd bereikt, dat uit dezen hoofde praktisch geen middelen aan de schatkist behoeven te worden onttrokken.

Aan de met de Nederlandsche Bank N.V. overeengekomen financieringsregeling is, in afwachting van de goedkeuring van de Staten-Generaal, ten aanzien van het onderhavige Schuldenprotocol op voorlopige basis uitvoering gegeven. Aangezien de eerste aflossing ad f 11 932 955,54 door Argentinië per 30 juni 1957 werd voldaan, is per 30 november 1957 voor 67,6 mln. gulden (het per die datum na afronding uitstaande bedrag van de vordering op Argentinië) aan schatkistpapier bij de Nederlandsche Bank N.V. ondergebracht.

Het ligt in de bedoeling de budgettaire voorzieningen, welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de hierboven weergegeven regeling, te treffen in het eerstvolgend ontwerp van wet tot wijziging van hoofdstuk VII B van de rijksbegroting voor het dienstjaar 1957. Voor de goede orde zij medegedeeld, dat ook de per 30 juni 1957 verschuldigde rente werd ontvangen.

Ondergetekenden menen, dat de in het Nederlands-Argentijns Schuldenprotocol vervatte consolidatievoorwaarden, die de Parijse richtlijnen in praktijk hebben gebracht, bevredigend kunnen worden genoemd. Zij verschillen niet in aanzienlijke mate van de liquidatiebepalingen der oude bilaterale overeenkomst, die overigens niet meer functioneerde. Het kan daarenboven tot grote voldoening strekken, dat het mogelijk is gebleken, in het gemeenschappelijk beraad tussen genoemde Europese landen en één der belangrijkste Zuidamerikaanse landen, tot een regeling te komen, die alle betrokkenen een gezonde grondslag biedt voor herstel van het economische en financiële verkeer.

De Minister van Financiën a. i.,
STRUYCKEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.